

Forhandling

Keld Albrechtsen (EL):

Tak for besvarelsen.

Desværre må jeg sige, at besvarelsen i mange henseender er klar, forstået på den måde, at regeringens signal er, at Danmark deltager i udviklingen af et militært samarbejde i EU, at Danmark også deltager i eventuelle aktioner, selv om vi har en undtagelse, der klart og utvetydigt fastslår, at det må vi ikke deltage i.

Det fremstilles ofte, som statsministeren gjorde det i onsdags i spørgetiden, og som udenrigsministeren i hvert fald til dels også gjorde det her i besvarelsen i dag, som om dette her kun handler om minerydning og sådan andre humanitære opgaver. Det er ikke tilfældet, desværre, det her handler om den hårde militærpolitik, og det lagde Tysklands forsvarsminister, Scharping, overhovedet ikke skjul på, da han talte i forbindelse med Vestunionens møde, hvor han ifølge Berlingske Tidende simpelt hen ganske klart fastslog, at det, det handler om, er at opbygge en mere selvstændig militær rolle for EU frem for hele tiden at være afhængig af USA på områder som transport af militærstyrker og oprettelse af de hurtige og slagkraftige militære udrykningsstyrker, som skal sættes ind i kommende konflikter i EU's randområder.

Det er jo fra den tyske forsvarsministers side rene ord for pengene med hensyn til, hvad det handler om. Man vil have et system, hvor de enkelte EU-lande, f.eks. Tyskland og Danmark, stiller deres styrker direkte til rådighed for EU-aktioner, og det er også derfor, man fra bl.a. tysk side pressede på på Washington-topmødet for at få den formulering ind, som hedder »EU-ledede militære aktioner«, det, der blev godkendt i Washington.

Det betyder nu, at det tyske formandskab arbejder meget ihærdigt på her om få uger på Köln-topmødet at få vedtaget en køreplan for udarbejdelse af denne militære union, hvis hensigt er ganske klar, og hvis konsekvens jo også vil blive, at det, man tidligere kaldte Bangemannplanen, altså denne plan om en fælles europæisk rustningsindustri, et fælles marked for oprustning i Europa, som skal levere bl.a. disse transportfly og andre ting, som man vil udstyre sig med i EU for ikke at behøve amerikansk militær bistand, så også vil blive iværksat.

Hertil skal man jo føje til det dystre billede, der tegner sig for os, alle de mange udtalelser

om EU's eget forsvar og egen hær på længere sigt, som den kommende formand for Europa-Kommissionen, Romano Prodi, over for Parlamentet har svoret på, at han vil arbejde for.

Prodi foreslår, at forsvarsunionen opbygges efter samme skabelon, som ØMU'en i sin tid blev det, en trinvis faseopdelt fremgangsmåde frem mod selve Europahæren og bl.a. med indkaldelse af en EU-konference. Jeg vil gerne spørge ministeren, om han støtter Prodis plan om afholdelse af en sådan konference.

Jeg vil også godt spørge ministeren, hvem der er den danske kandidat til nu at blive EU's udenrigsminister, den såkaldte hr. og fru FUSP, om vi skal have endnu en superunionist som Prodi med stærke militære ambitioner, eller man fra dansk side har andre kandidater af mindre militaristisk tilsnit. Det kunne være interessant at vide.

Efter Enhedslistens opfattelse er vi med den politik, der nu føres af regeringen, på vej ud i noget, som kan blive uhyre farligt, noget, som kan trække os med ud i farlige militære eventyrprojekter i det, Scharping kalder randområdet rundt om EU, Nordafrika, Mellemøsten, Østeuropa, Algeriet, eller hvor det kunne blive, at danske soldater vil blive sendt ud for at dø i krig.

Her er grund til at stoppe op og tænke sig om, og der er ikke mindst grund til at respektere det, danskerne har vedtaget ved folkeafstemningen, nemlig den danske undtagelse, som der nu helt åbenlyst fifles med. Derfor skal jeg fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget ønsker at undgå skabelsen af en Europahær og en militær union i EU, opfordrer Folketinget regeringen til

- at arbejde for, at FN og OSCE får bedre mulighed for at forebygge og løse konflikter,
- at sige nej til ethvert forslag, der peger i retning af EU-ledede militære aktioner, og afvise enhver form for dansk deltagelse heri,
- at sikre, at Danmark ikke deltager i udarbejdelsen og gennemførelsen af afgørelser og aktioner inden for Unionen, som har indvirkning på forsvarsområdet,
- at sikre, at Danmark derfor ikke deltager i EU-besluttede NATO- eller WEU-militære aktioner og siger nej til NATO-planer om øremærkning af styrker til EU-formål samt